



Валери Иванов

Сантиментален триптих

„Аз бих живял без стихове,
но само в свят, за който те ратуват.“

Николай Кънчев

Ако не е време за поезия,
то... значи – време е за смърт!
Животът крачи на протези.
И прозаично болен е светът!

* * *

Безподложен живот –
айсберг цинична помия.
Между ада и рая, без брод,
сме затънали в нищо – до шия.

В тази тленност сами се орисахме –
инжектирахме си доза демокрация...
Даже смъртния акт си подписахме,
като доброволно самоубила се нация!

* * *

Аз не бях тоталитарен поет.
И придворен не мога да бъда.
Чакам смирено отвъден билет.
Нямам воля за друга присъда.

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11052>]